

DANKA BALÁZS

Bölcsezet- és Társadalomtudományi Kar

Történelemtudományi Doktori Iskola, Medievisztika Doktori Program

danka.balazs92@gmail.com

Templomi felajánlások és alteregók

A 14. században az alteregók és a templomi felajánlások összefutnak egy ponton: a gyászmenetben. Az elhunyt uralkodót valaki (feltehetőleg az udvarhoz közelálló egyén) megsemmisíti, majd különböző helyszíneken állnak meg, melyeket a király még életében látogatott (rendszerint templomok), ráadásul ott a templomnak rendszerint adományokat tesznek (felajánlás). De vajon mikortól figyelhető meg ez a szokás? Tényleg magyar kuriózumról lenne szó, mely keresztüljárta egész Európát, vagy valami egészen másról lehet beszélni? Egyáltalán, a 14. századból vannak az első adatok, vagy visszavezethető a szokás korábbra? Mit tudunk a templomnak felajánlott pénzekről, ruhákról, mindennapi használati tárgyakról, páncélzatról, fegyverekről, lovakról, koronákról, melyek meg-megjelennek a gyászmenetben? Az is fontos kérdés lehet, hogyan öltöztetik fel a holttestet, illetve, hogy milyen helyszíneken áll meg a gyászmenet útközben.

Néhány példát szeretnék az előadásom során ismertetni, így I. Károly magyar király, IV. Luxemburgi Károly német-római császár, III. Kázmér lengyel uralkodó testamentumát, V. Henrik angol király gyászmenetét, Hunyadi Mátyásét, illetve olyan példákat, ahol megelevenedik a gyászmenet (pl. angol uralkodók, vagy a pápák, ahol ezt igen jól dokumentálják).